

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/575/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3712214667
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 12. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Marková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3712214667.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Stanislavy Markovej a členov JUDr. Ľubice Bajzovej a JUDr. Romana Hargaša v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Údernícka 5, Bratislava, IČO: 35724803; zastúpeného Tomáš Kušník, s.r.o., AK so sídlom Údernícka 5, Bratislava proti odporcom: 1/ Q. W., nar. XX.XX.XXXX, W. XXX/XX; zastúpená opatrovníkom Lenkou Polekovou, tajomníčkou Okresného súdu Trenčín, 2/ U. W., nar. XX.XX.XXXX, W. XXXX/XX, V., o zaplatenie 1.696,58 eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 17. júna 2013, č. k. 8C/98/2013-65, jednohlasne, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d u j e** .

Odporčyniam 1/ a 2/ náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a** .

o d ō v o d n e n i e :

Okresný súd v záhlaví označeným rozsudkom zamietol návrh navrhovateľa, ktorým uplatnil proti odporčyniam nárok na zaplatenie 1.696,58 eur s príslušenstvom, a to zo zmluvy zo dňa 16.12.2004, ktorú uzavrel s odporcom jeho právny predchodca VÚB, a.s. Svoje rozhodnutie odôvodnil skutkovým zistením, podľa ktorého dňa 16.12.2004 uzavrela Všeobecná úverová banka, a.s. so sídlom Mlynské Nivy 1, Bratislava, IČO 31 320 155 s odporčyniou I./ zmluvu o flexipôžičke v zmysle ust. § 497 Obch zák. a príslušných ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch s reg. číslom 009761001181104. Na základe uzavretej zmluvy poskytla banka odporčyni úver vo výške 50.000,-Sk , ktorý sa odporčyňa zaviazala splatiť v 48 splátkach po 1.492,37 Sk počnúc 16.01.2005, končiac 16.01.2008. Zmluva obsahuje údaj o RPMN (10,41%) , celkové náklady dlžníka (budúca hodnota spotrebného úveru) , ako aj výšku úrokov s poplatkami a tiež ďalšie poplatky ku dňu uzavretia zmluvy . Navrhovateľ v návrhu uviedol, že odporčyňa svoj dlh riadne a včas nesplácala a preto banka od predmetnej zmluvy odstúpila, pričom neuviedol dátum tohto odstúpenia. Navrhovateľ predložil Zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 08.12.2006. Z pripojenej prílohy k zmluve o postúpení, konkrétne z prílohy označenej ako „ Customer ID“ súd zistil, že postúpená bola aj pohľadávka voči odporčyni, ktorá bola zosplatnená dňa 24.04.2006. Z prílohy označenej ako „CEID“ súd zistil, že postupca vypovedal zmluvu dňa 22.03.2006 a nesplatená časť úveru s prísl. v celkovej výške 52.768,15 (1.751,58 eur) bola splatná dňa 24.04.2006. Z dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku, ktorú, ako osoba prístupujúca k záväzku, dňa 12.04.2011 podpísala odporčyňa II./, súd zistil, že odporčyňa II./ uznala dlh vo výške 1.382,08 eur titulom zmluvy s reg. č. 009761001181104 a zaviazala sa dlh splácať mesačne vo výške 45 eur vždy najneskôr do 25. dňa v mesiaci od 25.04.2011. Opatrovníčka odporčyne I./ dňa 04.06.2013 vzniesla námietku premlčania. Navrhovateľ ako postupník je aktívne legitimovaný na podanie žaloby a pasívne legitimovanými je odporčyňa I./ , ako priamy dlžník, ale tiež odporčyňa II, keďže preukázateľne pristúpila k záväzku. Nevedela však o tom, že uznáva premlčaný dlh, pretože ani nemala vedomosť o tom, že banka od zmluvy odstúpila a že došlo k zosplatneniu dlhu už v roku

2006, čo sa dozvedela až z návrhu. Vzhľadom na skutočnosť, že k odstúpeniu od zmluvy došlo ešte v marci 2006 a dlh bol zosplatený dňa 24.04.2006, pričom preukázateľne odporkyňa II./ pristúpila k záväzku až v roku 2011, súd uveril jej tvrdeniu, že nemala vedomosť o tom, že uznáva premlčaný dlh, preto toto uznanie dlhu podľa názoru súdu nemôže mať účinky uznania dlhu predpokladané navrhovateľom, a teda toto uznanie nie je, vzhľadom na plynutie lehôt, relevantné. Je nepochybné, že zmluva o poskytnutí flexipôžičky uzavretá medzi odporkyňou I./ a právnym predchodcom navrhovateľa dňa 16.12.2004, bola uzavretá za účinnosti zák. č. 150/2004 Z.z., ktorým bola zavedená do textu právnej normy Obč. zák. úprava dotýkajúca sa spotrebiteľských zmlúv, ktorá úprava tam bola daná s účinnosťou od 01.04.2004. Nesporné však je, že ku dňu 31.12.2004 § 53 špecifikoval spotrebiteľské zmluvy len ako kúpnu zmluvu, zmluvu o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v 8. časti Obč. zák. a zmluvy podľa § 55, ktoré sa týkali práv užívať budovu alebo jej časť v časových úsekoch. Nesporné však je, že v čase uzavretia uvedenej úverovej zmluvy bol v platnosti zákon č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ktorý v rozhodnom čase, teda v čase uzavretia zmluvy, stanovoval, že spotrebiteľským úverom sa rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom. V zmysle vyššie uvedeného súd je toho názoru, že uvedená zmluva patrí nepochybne svojim obsahom medzi spotrebiteľské zmluvy vzhľadom k tomu, že bola pripravená vopred na formulári, vrátane znenia Všeobecných obchodných podmienok, ktorý formulár textu zmluvy a jeho obsahu, vrátane Všeobecných obchodných podmienok, bol vopred zo strany právneho predchodcu navrhovateľa pripravený bez možnosti odporcov meniť obsah a text uvedenej zmluvy. Jedná sa teda o klasickú typovú zmluvu bez možnosti žalovanej I./ ako spotrebiteľky zasahovať do znenia tejto zmluvy a do obsahu dopredu pripravenej úpravy vzájomných práv a povinností. Uvedená zmluva, uzavretá medzi odporkyňou I./ a právnym predchodcom navrhovateľa je typickou spotrebiteľskou zmluvou vzhľadom na právnu povahu účastníkov konania, kde odporkyňa I./ vystupuje ako spotrebiteľ a právny predchodca navrhovateľa ako podnikateľ poskytujúci spotrebiteľský úver. S poukazom na ustanov. § 54 ods. 1 Obč. zák. z ktorého ustanovenia jednoznačne vyplýva záver o tom, že práva a povinnosti účastníkov spotrebiteľskej zmluvy sa nemôžu odchýliť od Občianskeho zákonníka v neprospech spotrebiteľa, je nutné aplikovať na plynutie času (vzhľadom na vznesenú námietku premlčania) práve príslušné ustanovenia o premlčaní, ktoré sú zakotvené v Občianskom zákonníku. Odporkyňa I./ jednoznačne nemohla ovplyvniť, podľa akého zákona sa bude postupovať, pretože zmluva bola už naformátovaná a všetky podmienky, povinnosti a práva už boli dané vrátane toho, že zmluva sa uzatvára podľa Obchodného zákonníka a zákona o spotrebiteľských úveroch. Právny predchodca navrhovateľa zmluvu vypovedal dňa 22.03.2006, dlh bol zosplatený dňom 24.04.2006, čo znamená, že 3-ročná premlčacia lehota začala plynúť od nasledujúceho dňa po zosplatení, teda od 25.04.2006. Znamená to teda, že 3-ročná premlčacia lehota uplynula dňa 25.04.2009. Navrhovateľ jednoznačne podal návrh až 30.11.2012, teda po uplynutí 3-ročnej premlčacej lehoty. Premlčacia lehota na úspešné uplatnenie pohľadávky na súde uplynula dňa 25.04.2006, pričom odporkyňa II./ Dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku, kde podpísala aj pristúpenie k záväzku, podpísala až dňa 12.4.2011 na základe návštevy pracovníka navrhovateľa, dovtedy s ňou navrhovateľ, ale ani jeho právny predchodca nekomunikoval, a teda nemohla mať vedomosť o tom, že podpisuje premlčaný dlh, čomu súd uveril, keďže nemá právnické vzdelanie a vo verejnosti nie je otázka premlčania dlhu všeobecne známou skutočnosťou. O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého ustanovenia právo na náhradu trov konania má úspešný účastník. Odporkyne boli v konaní úspešné, ale keďže odporkyne si náhradu trov konania neuplatnili a žiadne im ani nevznikli, súd vyslovil, že im náhradu trov konania nepriznáva.

Proti tomuto rozsudku navrhovateľ podal včas odvolanie. Navrhol zmeniť rozsudok okresného súdu a jeho návrhu voči odporkyni v 2. rade vyhovieť, prípadne rozsudok okresného súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Namietal nesprávny skutkový a právny záver okresného súdu v otázke posudzovania Dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku (ďalej len „Dohoda“). Dňa 12.04.2011 odporca v II. rade podpísal Dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku (ďalej len „Dohoda“), prostredníctvom ktorej odporca v II. rade pristúpil k záväzku odporcu v I. rade a zároveň uznal tento záväzok voči navrhovateľovi vzniknutý zo zmluvy o poskytnutí flexipôžičky Č. 9761001181104 uzavretej so Všeobecnou úverovou bankou, a.s. vo výške 1.382,08 eur s prísl., čo do dôvodu a výšky a zaviazal sa splatiť tento záväzok v splátkach uvedených v Dohode. Predmetná Dohoda spĺňa všetky náležitosti, ktoré zákon vyžaduje pre platnosť pristúpenia a uznania dlhu zo strany dlžníka, teda má písomnú formu, vyplýva z nej dôvod vzniku pohľadávky, výška pohľadávky a príslub dlžníka

tento dlh zaplatiť, zároveň je v Dohode jednoznačne uvedené, že odporca v II. rade v zmysle ustanovenia § 533 a nasl. Občianskeho zákonníka pristúpil k záväzku odporcu v I. rade. Navrhovateľ zastáva názor, že v danom prípade nejde o žiadnu komplikovanú formuláciu a z daného textu je jednoznačne zrejmé, že odporca v II. rade pristupuje k záväzku odporcu v I. rade, ktorý uznal a zaviazal sa ho splácať v pravidelných mesačných splátkach. Odporca v II. rade potvrdil vedomosť o premlčaní dlhu a následkoch s tým spojených. V tejto súvislosti navrhovateľ poukazuje na čl. 3 bod 3.1 Dohody, v ktorej je jednoznačne, zrozumiteľne a jasne uvedené: "Osoby uvedené v bode 1.2 alebo 1.3 tejto Dohody vyhlasujú, že majú vedomosť o premlčaní dlhu a jeho následkoch." Obsahom Dohody je uznanie dlhu zo strany odporcu ako právny inštitút zakotvený v Občianskom zákonníku, pričom právnym následkom uznania práva, ktorý nastáva priamo 20 zákona, je prerušenie plynutia premlčacej doby, To znamená, že doba, ktorá dovtedy uplynula, sa stáva právne bezvýznamnou a začne plynúť nová 10ročná premlčacia doba, a to priamo zo zákona. Navrhovateľ zastáva názor, že odporca v II. rade po tom, čo sa oboznámil s obsahom Dohody, svojím podpisom pristúpil k záväzku odporcu v I. rade, ktorý uznal a vyjadril svoju vedomosť s premlčaním pohľadávky. Odporca v II. rade nebol k podpisu Dohody žiadnym spôsobom donútený, navrhovateľ poskytol odporcovi v II. rade možnosť plniť už existujúci splatný záväzok odporcu v I. rade v splátkach.

Odporkyne zostali v odvolacom konaní nečinné.

Krajský súd preskúmal vec v intenciách ust. § 212 ods. 1 O.s.p., v medziach podaného odvolania a jeho dôvodov a zistil, že rozsudok okresného súdu je vecne správny, a preto bolo potrebné ho potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p. O odvolaní navrhovateľa rozhodol bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu podľa § 214 ods. 2 O.s.p.

Rozsudok okresného súdu vychádza zo správnych skutkových a právnych záverov, je odôvodnený podľa kritérií v ustanovení § 157 ods. 2 O.s.p., úplne a presvedčivo, preto podľa § 219 ods. 2 sa odvolací súd stotožnil s odôvodnením rozsudku okresného súdu (§ 219 ods. 2 O.s.p.). Súčasne považuje za potrebné akcentovať nasledovné:

Vychádzajúc z článku 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, je úlohou súdu sa starostlivo zaoberať tým, či uplatnené nároky dodávateľov zo spotrebiteľských zmlúv proti spotrebiteľom sú zákonné, vyvážené, zodpovedajú dobrým mravom, alebo či spotrebiteľa nejakým spôsobom nepoškodzujú.

V prejednávanej veci okresný súd správne, po zistení, že navrhovateľ ako právny nástupca veriteľa, uplatňuje nároky založené zmluvou o spotrebiteľskom úvere podľa zák. č. 258/2001 Z. z., sa zaoberal uplatnenou námietkou premlčania nároku a spôsobilosťou Dohody, z ktorej navrhovateľ vyvodzoval, že jeho nárok proti odporkyne v 2. rade nie je premlčaný, a to v dôsledku účinkov podľa § 558 a § 110 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Odvolací súd sa stotožňuje s právnym záverom okresného súdu, že v danom prípade nenastali účinky podľa § 558 Občianskeho zákonníka - že totiž nedošlo k platnému uznaniu dlhu, keďže z výpovede odporkyne v 2. rade, za situácie, že iný dôkazný prostriedok nebol produkovaný, vyplynulo, za akých okolností vopred pripravenú listinu podpísala a predovšetkým to, že o premlčaní nevedela. Jej výpoveď je aj logická, keďže nebola zmluvnou stranou, teda nemožno ani predpokladať, že o úkonoch veriteľa vo vzťahu k dlžníčke vedela - odstúpenie od zmluvy, postúpenie pohľadávky.

Pre úplnosť odvolací súd dodáva, že predmetná listina - Dohoda pozostáva z dvoch právnych úkonov - pristúpenie k záväzku podľa § 553 Občianskeho zákonníka a z uznania záväzku podľa § 558 Občianskeho zákonníka. Ide o samostatné právne úkony, vyžadujúce písomnú formu, ktoré musia spĺňať zákonné náležitosti.

Odporkyňa v 2. rade podľa uvedenej listiny pristúpila k záväzku podľa § 553 Občianskeho zákonníka, ktorý nebol vôbec identifikovaný, teda trpel vadou, ktorá robí uvedený prejav vôle neplatným, a to

neurčitou (§ 37 Občianskeho zákonníka). Ak teda pristúpenie k dlhu je neplatné, potom pre odporkyňa v 2. rade z toho nevznikli žiadne záväzky - teda povinnosť spolu s odporkyňou 1. splniť záväzky zo zmluvy o úvere.

Za tejto situácie potom odporkyňa v 2. rade nemohla uznať platne podľa § 558 Občianskeho zákonníka žiadny svoj záväzok, lebo jej žiadny záväzok zo zmluvy o úvere ani nevznikol, keďže platne k záväzku odporkyne v 1. rade nepristúpila.

Vzhľadom na uvedené, bolo potrebné rozsudok okresného súdu v celom rozsahu potvrdiť, keďže suspenzívne účinky odvolania dopadli na rozhodnutie okresného súdu vo vzťahu k obom odporkyňiam - vychádzajúc z procesnej solidarity založenej na hmotnoprávnej solidarite podľa § 558 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého bol nárok uplatnený.

Úspešným odporkyňiam trovy odvolacieho konania neboli priznané, lebo ich neuplatnili (§ 224 ods. 1, § 151 ods. 1 O.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné .